

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ & ΠΡΑΓΜΑΤΑ

ΣΤΟ KAZINO

μόνον οι έλαφρες γυναικες ήμποροιν νά πηγίνουν χωρίς νά σχολιάζουνται. "Οχι κ' οι κυρίες τοτ καλού κόσμου. "Οχι κ' οι νοικοκυράδες. "Ετοι γίνεται και στο Παρίσι. "Ετοι και σε κάθε μέρος της Εύρωπης πού δειτούργοιν τέτοιοι ναοί της Ηαρθενίας και της Σεμινότηος. Έδω θυμος τάνπιον συμβαίνει. Έδω οι κυρίες μας κατασκοτώνται νά δείξουν πώς είν έλαφρες, χωρίς και νά είνε, και νι αύτο τρέχουν στο Καζινό, στην Αλάμπρι και σ' άλλα τα δημοια κέντρα, άκουμ μαζη και με τη κορίτσια τους.

"Η Πριγκίπισσα Σοφία τά είπε τα λόγια αύτα. Κ' ή προχθεσιν «Εστία, θσο κι' αν τα μήσησε κι' θσο κι' αν έφροντισε νά τα πνίξη με περιφράσεις και με διάφορο «άν αι πληροφορίες μας είνε άκριβεις» τίποτε άλλο δὲν κιτώρθωσε, πιστά νά μας κάνη νά πιστεύσουμε και περισσότερο άλλον από τα δυνατά, άλλα και δίκαια λόγια της Πρώτης Ελληνίδας.

Την ίψυλην αύτην άποδοκιμασία, θά την νοσώσουν δρά γε οι κυρίες μας ποῦ στολίζουν μη την εύλογφιά και μη της τουπιάττες τους το περίφημο Καζινό, κι' οι δεσποινίδες μας ποῦ ίδρυον τους σεμνοτάτους ήπερ της Αγαμίας συλλόγους; Δὲν βαρυέσθε! Μηπως ένυιωσιν τα μεγάλα μαθήματα της νοικουρωσύνης ποῦ τους δίνει κάθε μέρος, δταν κατεβαίνη στα μπγειριά του Παλατιού Της και μένει μαζ και δυό δρες γέσι, Αύτη, ή αδελφή, του Κριταιοτάτου Κίτσερ και ή γέλλουσα Βισίλισσή μας;

Τ' αυτιά μας δινητυχῶς άπο λόγια δὲν παίρνουν. Η ψυχή μας, ή κλεισμένη μέσια σε τοπιοχόπετσο, δὲν συγκινεῖται από τέ-

τοιες έπιπληξεις λεπτές και από τέτοια μεγάλα παραδείγματα.

Και γι' αύτο πάμε κατά διαδόσου. Και γι' αύτο ή Πριγκίπισσα άναγκάσθηκε νά υποδείξη στον κ. Λιακοπούλον, δτι καλά θα ήταν νά διατάξῃ νά κατεβασθούν λίγο τα φουστάνια και νά παλυμανθη λίγον γλώσσα τών ξεβαμένων Λαζίων τού Καζινό, για νά ήμπορούν νά πηγαίνουν σ' αύτο και κυρίες δχι έ λαφρές. Πολὺ φοιούμεθα δτι από σήμερα δὲν θα πηγαίνη πιά καμμιά σ' αύτο, δχι διότι τις απελοκύτησε ή Ηριγκήπισσα, άλλα διότι μὲ τὸν περιορισμὸν τῆς ξετιπωσιᾶς του, το Καζινό θά χίσῃ τό θέλγητρό του τό Παριζίνικο.

ΟΙ ΦΟΡΑΤΖΗΔΕΣ

μ' άλλα τό δίκιο του; ζητάνε νά είσπράξουν φόρο άπο τού Ζαππείου τά θεάματα, κ' είνε ή πρώτη και ή μόνη φορά αύτη, πού παίρνει κανένας τό μέρος; τις, μ' δλην τήν έπιγνωσι τῆς άγριότητος, μὲ τήν όποιαν είσπράττεται ή κεφαλαίτικος αύτος; φόρος; Εβάλθηκε σώνει και παλά δ κ. Λιακόπουλος, διεώδης αύτος; Κυβερνητικός; έπιτροπος, νά μας παρουσιάσῃ τήν «Έκθεσι τού Ζαππείου ως Εθνική έπιχειρησι; Μόνον έτοι δικαιολογεῖται ή έπιμονή του, νά χαρακτηρίζῃ ως άπιδατα άλλα τά διεθνή θεάματα, τά σεμνότατα, μὲ τά δποτε έλαφρόνουν ται στά γερά οι τσέπες τού φιλόμουσου κοινού.

Κελά τά φωνάζει και δ κ. Ματσούκας, πού δὲν ήμπορεῖ νά τό χωνέλη άκρων δτι τού έζητησαν δημόσιο φόρο, και τού τόν έπηρχαν μάλιστα, για τήν έσπεριδα πού έδωσε τελευταία στον Πειραιά ήπερ τού Εθνικού στόλου!

— Έφορολόγησαν τηνερό μου, οι άλιτέροιοι! Μ' έπηρχαν και μένα για δημόσιο θέμα! έφωναζε. Κ' ένα δυτερόγραφο, δσχετο μὲ τόν σόρο και σχετικώτατο μὲ τόν κ. Ματσούκα: «Ο κ. Σκουζές, για νά ύποθέλη τό διάταγμα τού παρατήμου, τόν έρωτησε τί ποτά έπρόσφερε για τόν Έθν. στόλο.

— Δυό έκατομμύρια δάκρυα! Τέτα έκατομμύρια πατριωτικούς στεναγμούς! Πέντε έκατομμύρια ταλαιπωρίες για τήν πατρίδα!

Σάν πολὺ ποιητική έπιντηση έδωκε ή ένθουσιώδης φίλος μας!

ΘΕΛΕΤΕ

νά καμιρώσετε τά γάλια τῆς δημοσιογραφίας μας;

Νά, ή καθέρεψτη! Καμαρώστε τα!

— «Είς ένα Έλεεινόνγι «Ω Σύ ή φέρων κατ' εὐφημισμὸν τό άνομο τού Αδώνιδος, ή έχων τήν ψυχήν μαρτηρῶν δτο περιστώπον, ίσην δὲ πρός τήν ψυσικήν ειδέχθειαν τήν ένστικτον μοχθηρίζειν, έδιε έν τή κεφαλή ήγος φρονήσεως και έπι τού προσώπου ήγος αιδεσις. Σύ ή έπουσα σαύρα. .

Τά γράφει δ κ. Κανελλίδης τόν «Καριών» αύτα,—άπορομεν δὲ πώς δ κ. Βουτσινᾶς τού έπετρεψε και νά τά δημοσιεύσῃ—για ένα συνάδελφον μας ή όποιος; έτόλμησε νά είρωνεθῇ ένα κύριον «άσκοντα εἰς μέσους Παρισίους (sic) τό ίατρειδην έπαγγελμα, και λύοντα άλλα τά διεθνῆ ζητήματα μὲ διπλωματική γεύματα και μ' έξωφρενικές άνταποκρίσεις. Μπροστά στό δροτερό ήρος; και στήν μενεζέδενια άδροτητα τού έν αποστρατεία γηραιού δημοσιογράφου—ό όποιος άνέλαβε τήν προστασίαν δλων τῶν ένδρων άνδρων, άπο τόν καπετάνιον Στέφανον τόν Δάμτηα μέχρι τού «διδάκτορος Λαγουδάκη»,—λησμονει κκνέντας και τό θαυμάσιον έκεινο περί τού «Νουμά» κομμάτι τῆς «Άττικης Ιρίδος· με τό όποιον έγελάσαις στό προπεραπρένο φύλλο μας.

Ο ΝΑΣΡ-ΕΔΙΝ ΧΟΝΤΖΑΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

Μεταξύ τῶν θαυμασίων μύθων τού Νασρέδεν Χόντζα απαντά και δ ακολουθίσσει:

Ο σαφές γέρων συνάξας τά έν τῷ κήπῳ αύτού καλλιεργηθέντα άγγούρια, τά μετέφερεν εἰς τήν πόλιν πρός πώλησιν. Λαζών δὲ τό άντιμον ήγέρασεν δνον και ώδηργει εἰς τήν έπαυλίν του. Καθ' έδον δυως, ένω διήρχετο ποταμόν, είδεν αίρηνης τόν δνον του παρασυρμένον ύπερ τῶν άδάτων και πνιγμένον.

Και ένω τό πτώμα τού δ.ου άπειπαρύνετο ύπερ τού ρεύματος, δ Νασρέδεν Χόντζας κινῶν ήρέμα τήν κεφαλήν είπε τά έξης:

— Τού άπο χοημάτων άγγουριών άγοραζομένου γαϊδάρου, δ θάνατος άπο νερού δημοβαίνει νά γίνεται.

Τίποτε άλλο.

ΓΕΛΑΣΤΟΣ

άκουστε τό άποτέλεσμα τής δολοφονικής ψηφοζοσίας δ κ. Δηλιγιάννης. Γελαστής κατέβαινε τίς σκάλες τής Βουλής. Γελαστής έχαιρέτησε τούς φίλους του. Γελαστής έμιλης ετό σπίτι του για τό γκρεμοτάχασμά του.

συνοδεύουν τήν Πείνα, πολὺ καλήτεροις άπ' τούς δικούς σου μπράβους.

Πλούτος. Γιατί λοιπόν δὲ φεύγουμε, δ 'Ερμη, δσο μπροσθής γλήγορα; γιατί βέβαια δὲ ή κ μπορέσουμε νά κάνουμε τίποτες πού ν' άξιζει σ' άνθρωπο πού είνε προφυλαγμένος άπο τόσο μεγάλο στρατεπέδο;

«Ερμης. 'Αλλιώς άποφάσισεν δ Δίας· λοιπόν δς μὴ δελιάζουμε.

(Ο 'Ερμης κι' ή Πλούτος κατεβαίνουν κοντά στό μέρος πού σκάφεται δ Τίμωνας και συναπαντούν πρώτα τή Φτώχεια, πού ζωτάει τόν 'Ερμη;) Φτώχεια. Πού τόν πάξ αύτόν, δ 'Αργειόντη, τρχωδώτας τού άπ' τό γέρο;

«Ερμης. Σ' αύτόν έδω τόν Τίμωνα μή; έστειλεν δ Δίας.

Φτώχεια. Στέρενται δ Πλούτος στό Τίμωνα τώρα πού έγθ, άφον τόν πήρα σε κακή κατάσταση άπο τήν Καλοπέρατη, και τόν παράδωσα σ' αύτούς έδη, τή Σοφία και τόν Κόπο, τόν έκανα όντρα δυνατό και πού ν' άξιζει πολύ; τόσο λοιπόν τιπο τένια σας φεύγουμε δ Φτώχεια κ' εύκολαδικητη, πού νά μα παίρνεται τό μονάρχος άπογκτημά μου, ένω ήταν καλοδουλεμένο για τήν άρετή, για νά

(Άκολουθει)

για νά κρατάι άμεσως δσους τήν σιμόσουν και νά μη μπορούν νά ξεφύγουν εύκολα. Μα ένω φυλαξούμε έξεχάσμε κάπιο πολὺ σπουδαίο πράμα.

Πλούτος. Ποιό;

«Ερμης. Δὲν πήραμε μαζή μας τό Θησαυρό, πού τόν έχουμε τόση άνάγκη.

Πλούτος. «Οσο γι' αύτο, μή τέ μέλει· άφιντάς τον πάντα στή γής άνεβαίνων σ' έσσης, άφον τόν προστάξω νά μένει μέσα κλείνοντας άεράμα και τή θύρα, και νά μήν άνοιγει σε κανέναν, άν δὲν άκουσεις έμένα νά τού φωνάξω.

«Ερμης. Λοιπόν δς πήρα τόρα στήν Αττική· ήκολούθα με κρατώντας με άπο τό πανωφόρο δσους πού νά ρωστάξει τό γαμό μου.

«Ερμης. Μά πόσο μαλλάκος και γλυπτερός είσαι, δ Πλούτος, και δινητολογράτης και φευγάτος, χωρίς νά δίνεις καμμιά γερή πιάση, παρά καθώς τά χέλια ή τά σίδια δὲν ζέρω πως ξεφυγεῖς άνάμεσ' απ' τά δάχτυλα ένω άπεναντίκες ή Φτώχεια είνε γλιντζικομένη κ' εύκολαπικαστη κ' άπο

τού παρόμοιο σκυλολόδη δλων αύτην πού

Οι φίλοι του τὰ γέλοια του κάτικ τὰ γραχτηρίζουν νὰ ήσωσες. Σπάλλεται τους δὲν φρονεῖς ὅμως πῶς δὲν ἡμπορεῖ νὰ πολυκαυγήζῃ καὶ μᾶς παλγαριά ἔκεινος που ἀντὶ νὰ ταύτη τὸ κεφάλαιο του νὰ ταπεινωτύνῃ, σταν τρώῃ μᾶς τσαλιέρα, ταξίδι τὰ γέλοια καὶ παραποιεῖται διτὶ δὲν τοῦ ἔκανε ἐντοπωσην.

ΗΜΠΟΡΕΙ

καὶ τὸ γκρεμιτσάκισμα τῆς Κυβερνήσεως νὰ ληγμονήσῃ κανένας, μπροστά στὴν ἡρωϊκή καὶ καλλιτεχνικωτάτη κατερπάνη που ἔδωκε ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Ν. Πολίτης στὸν κύριον ἔκεινον που ἔτόλμησε νὰ βεβήλωσῃ μὲ προσθήκες καὶ μὲ διαρθρώσεις τὰ ἔννικά μας τραγούδια.

‘Ο Παρθενῶντες ὑφόνεται πολωθωμένος στὴν λαχεία διου τοῦ Κοστου, κι’ ὅμως κανεὶς δὲν ἔτόλμησε νὰ τὸν συμπληρώσῃ καὶ νὰ τὸν μεριμνήσῃ. Τὰ ἔννικά μας τραγούδια ὅμως εύρηκαν τὸ μάστορνή μας.

“Ασχημα τὰ ἕτανε, παρακαλοῦμεν, ἐ Ποινικὸς νόμος ἢν ἐπρόθλεπε καὶ γιὰ τοὺς βεβήλους αὐτοὺς τσούτηδες, ποὺ ἔννιον νὰ βάζουν τὸ σκουριαγμένο μιστεῖ του ἀπάνω στὰ ἔννικά μας καιμίλια;

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

ΕΝΤΑ ΓΚΑΜΠΡΕΡ

Τὸ δρᾶμα τοῦ “Ιδεν, τὸ γραχμένο γιὰ πολὺ λίγους καὶ μᾶς πολὺ ἐκλεγοῦς, τὸ δρᾶμα τὸ γιαμάτο συμβούλου ἀδελφωμένον μὲ πραγματικότητα, γιὰ τὸ ὅποιον ἡ συντίνα ὥργισε δὲν τὸ ἐπιτεῖς ἔδιο ἡ μεγάλη Ντούζε, ἐπαιγόηκε προσήνεται τὸ βρέχει μὲ ἄρκετή ἐπιτυχία, ἀπὸ τὴν Ν. Σκηνή.

“Π. δ. Ξενίζη, κατέβοθες νὰ παίξῃς ὄρκετὰ καλὰ καὶ νὰ κρατήσῃς τὸ δρᾶμα ἀπὸ τὸν φοβερὸ κατήφορο στὸν δημόσιον ὅποιον τὸ εἶχαν καταδικασμένο.

Καὶ δὲν εἶναι μικρὸ τὸ κατώθωμά της, διότι ἡ “Εντα δὲν εἶναι απὸ τοὺς ροΐους ἔννιον ποὺ ἔπαιτούνε ἔμπνευσται καὶ μίκηση, Ηλέουν καὶ λάπαια τέγνη καὶ ἡ τέγνη δὲν τὴν ἔλειψε.

Γι’ αὐτὸ δὲν διτέξουμε καὶ νὰ τόμοιογίσουμε πῶς μόνο στὴν “Εντα Γκαμπρερ μᾶς ἔπειτε ἡ συμπληθεική κόρη, διτὶ κάτι ἡμπορεῖ νὰ γίνῃ μᾶς μέρχα, ἢν ἔννιοις κι’ δὲν ἔχεις χρεῖ τὰ νερά της ἀπὸ τὴν ρεκλίμα, ἡ ὀποῖα γάνωνται τὴν ἔδειχτή της μούσῃ παντοῦ, καὶ κατ’ ἔοις τὴν ὄστρα.

Ο ΚΟΝΤΕ-ΡΟΔΑΥΓΓΙΤΗΣ

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

Ο κ. ΣΚΛΗΡΟΣ

Φίλατε

Μὲ λύπη μου μεγάλη εἰδα νὰ τὰ βάζης μὲ τὸν κ. Σκληρό. Δὲν ξερεῖς τὸ ἄδικο κάνεις, ἀφοῦ δὲν.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΕΣ ΚΟΥΒΕΝΤΕΣ

9

Τ' ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΗΡΙΑ ΤΟΝ ΛΟΓΙΩΝ ΜΑΣ

Μὰ οὔτε θέλω νὰ πῶ, πῶς δὲ τέθουμε κ’ ὑστερεῖς ἀπὸ δὲν αὐτὰ τὴν ἐργατία τῶν περιστερῶν ἀπὸ τοὺς λογίους μας. “Ογι., σγι., τέτοια σκέψη, γιούμαται ἀπέστεια, δὲν πέρασε ποτὲς ἐπὶ τὸ νοῦ μου. “Ιτα-ίτα μπορῶ νὰ πῶ, διτὶ τὸ ἀντίθετο σκέψητηκα πάντοτε. Μὰ καὶ γι’ αὐτὸν ἀκριβῶς τὸ λόγο πολλὲς φορὲς ἔννιοις μᾶς βάζεις λύπη μὲς στὴν ψυχὴν μου, δταν ἔθλεπα μὲς τὲ μερικὰ δυνατὰ ἔργα νὰ ζεπροθεσίνουν κι’ οι ξένοι συνεργάτες γιὰ νὰ ζητήσουν τὶς ἰδέες τους καὶ τὶς φρίστες τους.

Καὶ θρεψά, πῶς δὲ θέλεις κανένας ἄλλη γνώμη, δὲν λέω διτὶ δὲ μποροῦμε νὰ παρουσιάσουμε μᾶς καθαυτὸ δικῆ μας φιλολογία συγκριτή καὶ γραμματισμένη μ’ ‘Ελληνικὸ γνήσιο πνέμα, γιατὶ στὴν περιστέρη ἔργασια τῶν λογίων μᾶς βασιλεύει ἡ ψυστικὴ καὶ ἀνειλικρίνεια. Τὰ διά-

Σκληρός εἶναι ἀπὸ κείνους τους ἀνθρώπους τοὺς ἐκλεκτοὺς, ποὺ ἔπειτε νὰ τοὺς σέβεται ὅλος ὁ ‘Ελληνισμός.

Τὸν ἔγνωρισα πολὺ κακὰ στὴν Ἀγγλία. Τίλθε ἔκει, μόνος του, χωρὶς τὴν παραμεμρὴ ὑποστήσοιται, καὶ κατώρθωσε τὸ θάμα, νὰ γίνῃ σὲ λίγο ὁ ἴδιο-χτήτης τοῦ μόνου διδαντογιατρικοῦ ἐπιστημονικοῦ φύλλου τοῦ ‘Αγγλικοῦ έθνους, ζένος αὐτὸς, καὶ νὰ πλουτήσῃ τίμια.

Κι’ ἀφοῦ πλούτησε, συλλογίστηκε διτὶ νὰ χουζουρεύῃ στὸ ἔξωτερικό, ὅπως ὅλοι, παρὰ νὰ γυρίσῃ στὴν πατρίδα του καὶ νὰ πολεμήσῃ γιὰ τὸ καλό της.

Τέτοιους ἀνθρώπους ἔπειτε νὰ τοὺς κάνῃ φίλους του δι. «Νουμᾶς» κι’ διτὶ νὰ τοὺς πολεμάῃ ἀδίκα, διχοις λόγῳ.

Σὲ ἀπάξιουμαί
Κ. ΤΕΦΑΡΙΚΗΣ

Σημ. τοῦ «Νουμᾶ». — ‘Αφοῦ δημοσιεύσυμε τὸ γράμμα τοῦ σεβαστοῦ μας φίλου, ἀποδείχνυσμε πῶς ἀναγνωρίζουμε τὸ σφάλμα μας, καὶ πῶς παραδειγματεῖς διτὶ μᾶς γράφει γιὰ τὸν κ. Σκληρός. Τὸ μόνο ποὺ μᾶς ἐσπρώξε νὰ γράψουμε διὸ τοὺς φορές λίγο πικρὰ γι’ αὐτὸν, εἶναι ἡ πεποίθησι ποὺ εἶχε ριζωθῆ μέσα μας ὑπὲρ τοῦ μονοπωλίου τῆς σταφίδας—πεποίθησι ποὺ μᾶς ἔδειγνε διλούς τοὺς ἔχθρους τοῦ μονοπωλίου, ως ἔχθρους αὐτῆς τῆς πατρίδας. Δυστυχώς τὰ πράγματα πᾶντα νὰ ποσδείξουν πῶς τὸ δίκαιος ἀλλοὶ τούχουν, κι’ διτὶ δισοὶ ἐνθουσιάστηκαν μὲ τὶς προτάσεις τοῦ κ. Δ. Δηλιγιάννη καὶ μὲ τὰ τσαχπινοκαμώματα τοῦ σεβαστοῦ θείου του.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΘ. ΤΗΣ ΚΑΛΩΝΗΣ

Κύριε Διευθυντά

Τακτικώτατα βλέπω δημοσιεύμένας εἰς μιὰν ἐφημερίδα πιθεντικωτάτους εἰκόνας ἀπὸ τὴν “Εκθεσι τῆς καλλονῆς, ἡ δόποια θά γίνῃ, δὲν ἐνθυμούμαχι εἰς ποιὸν μέρας τῆς Εύρωπης ἡ τῆς Αμερικῆς.

‘Επειδὴ τὶς εἰκόνες αὐτὲς τὶς ἔχω ἰδεῖ πρὸ ἐπῶν στὴν “Φιλολογικὴ Εστίαν” κι’ εἰς ἄλλα εἰκονογραφημένα περιοδικά, θὰ λάβω τὸν τόλμην νὰ συστήνω εἰς τὸν κ. Δ. Διευθυντὴν τῆς ἐν λόγῳ ἐφημερίδος νὰ γνωρίσῃ στοὺς ἀναγνώστας του διτὶ αἱ εἰκόνες δὲν ἀνήκουν εἰς συγχρόνους Σαξωνικάς, Ισπανικάς, καὶ π. καλλονάς, ἀλλ’ εἰς τὴν πλουσιωτάτην ἀποθήκην τοῦ τυπογραφείου τῶν κ. κ. Μάρ-

φορα παρδαλὰ γραψίματα, μὲ τὶς πιὸ παρδαλές φράσες καὶ τὶς ἀκόμα παρδαλέτερες ἰδεῖς δὲν ἔχουν καμιαὶ ἄλλη ἀφορμή κι’ ἀρχὴ παρὰ τὴν ἀλαθερότατη αὐτῆς ἐπιειδή τῶν περιστερῶν ἀπὸ δισοὺς γράφουν, νὰ παίνουν ζένα πράματα καὶ νὰ τὰ παρουσιάζουν γιὰ δικά τους. Κ’ ἔται νὰ λείπει ἀπ’ αὐτὰ ἡ ζωή της Τέχνης κι’ ἀλήθεια τῆς Τέχνης, ἡ ψυχὴ. ἡ δύναμη.

Καὶ νὰ γιατὶ—κατὰ τὴν ἰδέα μου πάντα—σιγά-σιγά κυλάμε στὸ φιλολογικὸ κατήφορο, προτοῦ νὰ πατήσουμε γερά στὸ θεωρό. Κι’ διτὶ μόνο στὸ φιλολογικό, παρὰ καὶ στὸν πολιτικὸ καὶ στὸν κοινωνικὸ καὶ τέλος στὸν ‘Εθνικό κατήφορο. “Οταν δὲν ἔχουν ἀρκετὴ δική τους ζωή καὶ δύναμη μέσα τους οἱ ἐκλεγτοὶ τοῦ ‘Εθ.ους—κι’ δὲν εἶναι ἔκλεγτοι δισοὶ γράφουν κάτι ποὺ ἀξίζει πεζὸς ἡ ποτητικὸ, πιο θύνεις οἱ ἐκλεγτοὶ;—θέλωσι οἱ δισοὶ λόγια ἀπήγητη τοῦ πολύτιμου φίλοιο τοῦ ιατροῦ κ. Φώτη Δ. Φωτιάδη τὸ Γλωσσικὸ ζητηματικό κι’ η ‘Αναγέννησις Αναγέννησις.

συνερ καὶ Καργαδούρη, διποὺ φυλάσσονται τὰ παλαιά καὶ τὰ φιλολογικῆς «Ἐστίας».

Μεθ’ ὑπολόγισης
ΤΡΙΒΟΥΛΕΤΟΣ

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

— ‘Das problem der neugriechischen Schriftsprache». ‘Ο σοφὸς καθηγητὴς τοῦ Μονάρχου κ. Κ. Κρουμπάκηρ μᾶς ἔτιμης μὲ τὴν πεποίθησι τοῦ πολύτιμου φίλοιο τοῦ «Τὸ πρόβλημα τῆς γραφομένης γλώσσας» γιὰ τὸ διποίον θὰ γράψῃ ἔκτενη βιβλιογραφία στὸ «Νουμᾶ» ὡς συνεργάτης μας κ. Παύλος Γνευτός.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

— δ. Ειρ. Μεγ. Θὰ δημοσιεύῃ στὸ φύλλο τῆς Πεμπτῆς. Σὲς παρακαλοῦμε νὰ μᾶς γοράψετε διτὶ θέλετε. Θὰ τὸ δημοσιεύσουμε εὐχαριστῶς.—κ. Ι. Γ. Στ. Γράμματα σᾶς ἔτεστείλαμε. Φροντίστε.

— δεσπ. ‘Αροδαβονίστα. Μᾶς φωτάτε ἐν σᾶς δεσχόματα στὶς στρέμμες τοῦ «Νουμᾶ»; Μὲ τὸ καλὸ νὰ δράσετε. Τιμῇ μᾶς καὶ γαρέ μας εἶναι νάργουμε σύμμαχο στὸν ἀγῶνα μᾶς καὶ μᾶς Ἐλληνοπούλα ποὺ ἔχει ἀποτινάξει ἀπὸ τὴν φυγή της προλήψεις καὶ γράψαι τόσο εύμορφα καὶ τόσο ‘Ελληνικά. Τὸ πρώτο γράμμα σας πότε; Νὰ τὸ είχαμε τὴν Κυριακή!

ΚΕΡΔΟΣ 310.560 ΔΡΑΧΜΩΝ

Ναὶ! 310.560 δραχμαὶς ἔδωκε μέχρι τοῦδε τὸ γραφεῖον τοῦ τραπεζομετίου κ. Ιω. Φωτίου εἰς τὸ πελάτη τοῦ. “Ητοι ἐκ τῶν ἀγοραπτῶν λαχειοφόρων δημολογιῶν ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ ἔχοντος κερδίσται διάφορα ποτὲ ἀνερχόμενα εἰς τὸν στρογγυλὸν ἑοτί. 310.560 δραχμαὶς.

‘Ο κ. Ιω. Φωτίου θέλει νὲ ἐντελεῖσθαι τὸ ποσόν τοῦτο εἰς 1.000.000 δρ. ‘Επιμυμὸν δέ, ἵνα συμμετέχησι τούτων πάσαι αἱ τάξεις κοινωνίκας ὡς οἱ δι. Ε. Ζ. εἰς τὴν προκαταβολὴν ἐκάπετην λαχειοφόρον τῆς Εθνικῆς Τραπέζης εἰς δεσμό. 8 καὶ καλεῖ τὸν τόσον τόλον τοῦ θέλοντας νέοντας τοῦ προσέλθωσιν εἰς τὸ τυγχρήνον γραφείον του, διποὺ θέλει νὲ θέληση μετ’ ἀγοράριστον λαχειοφόρον τῆς Εθνικῆς Τραπέζης τοῦτον τὸν 1